

Colònia Salou-Baurier

Les Masies de Roda

Ubicació

Comarca:	Osona
Lloc/Adreça:	Península de Salou, 08510.
Emplaçament	Emplaçat al sud-oest del terme. A ponent de la península de Salou.

Coordenades:

Latitud:	41.97493
Longitud:	2.31569
UTM Est (X):	443305
UTM Nord (Y):	4647219

Classificació

Número de fitxa	08116-68
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Contemporani Eclecticisme Noucentisme Historicista
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	08115A00600018
Autoria de la fitxa	Jacob Casquete Rodríguez
Data de registre de la fitxa:	dc., 12/05/2010 - 02:00

Descripció

La colònia Salou-Baurier és un complex industrial tèxtil i residencial emplaçat a riba dreta del Ter. Fou inaugurada el 6 d'abril de 1964 i tancà l'any 1963. En el seu moment d'esplendor màxim arribà a tenir els següents immobles: 10 edificis entre cases i blocs destinats als treballadors, les tres torres residencials de la

família Baurier (el Castell Nou, la Vil·la Antònia i la Vil·la Marie), la capella, l'escola, l'economat, el forn de pa, el cafè, la sala de festes i la fàbrica. Abans de tancar arribà a tenir més de 200 treballadors que hi residien dintre. Els edificis són de caire noucentista, influenciats per l'arquitectura francesa i pels models clàssics dels palaus italians.

Observacions:

La colònia Salou-Baurier està emplaçada a la riba del Ter. Per arribar-hi s'ha d'anar per la carretera que va de Roda de Ter a Tavèrnoles, i prendre un trencall senyalitzat a mà esquerra. Encara que la colònia com a conjunt no està protegida, si ho estan la majoria dels edificis que la componen,

Història

La colònia Salou-Baurier és un complex industrial tèxtil i residencial emplaçat a riba dreta del Ter. Fou fundada per la societat Baurier Germans el 6 d'abril de 1964 després que aquests adquirissin la finca anomenada el Molinet de Salou. Immediatament després d'aquesta compra es començà a construir la fàbrica i les primeres cases destinades als treballadors. Amb la mort del fundador monsieur Pierre el 1879 la societat canvia de nom en honor a ell i es passà a anomenar-se P. Baurier i Fill. Poc a poc es varen ampliar les construccions de dins la colònia. Vers el 1880 s'erigí una passera feta de taulons sobre el riu Ter que connectava Roda de Ter amb la fàbrica reduint el seu recorregut a un quilòmetre escaig. Posteriorment, però encara dins del segle XIX, s'erigiren sota la direcció d'Antonin Baurier la capella, l'escola, el cafè, la sala de festes, l'economat, el forn de pa i cal Guarda, entre d'altres. El 1900 la societat tornà a canviar de nom per passar a denominar-se Fills i Nét de P. Baurier, quan Antonin Baurier incorporà al negoci familiar el seu germà petit Enric i el seu fill Pierre. A més a més, aprofità el moment de bonança per començar edificar torres residencials com el Castell Nou (1901) que fou la primera seguida pel la Vil·la Antonina (1914), encarregada pel matrimoni format per Jean Azéma i Antonina Baurier. Aquest període d'esplendor fou continuat per l'eufòria i esperança que portà el nou règim república durant els anys de la Segona República. Malauradament l'esperança de major justícia i igualtat social es veié truncada per les penalitats de la Guerra Civil (1936-39). Durant aquest temps el propietari es refugià a França i el control de la fàbrica fou liderat per un comitè de treballadors. Com a molts altres llocs, la fàbrica es troba mancada d'homes i durant el conflicte la capella Salou, així com la Ermita de Santa Magdalena foren cremades. L'any 1939, acaba la guerra, la colònia passà a ser Societat Anònima, anomenant-se Industrial Baurier S. A. El 1940 la colònia patí un fort aiguat que provocà destrosses en la fàbrica. Fruit d'això s'hagué de reconstruir alguns habitatges, així com la passera i la fàbrica, que durant les reparacions s'aprofità per engrandir-la. Vers el 1949 Don Joan Baurier ordenà construir la darrera de les residències colonials, la Vil·la Anne Marie. Amb aquesta ja sumaven una quinzena de edificacions: 10 edificis entre cases i blocs destinats als treballadors, les tres torres Baurier esmentades, la capella, l'escola, l'economat, el forn de pa, el cafè i la sala de festes. La fàbrica tancà el 1963, 99 anys després de la seva fundació. Poc abans de tancar la colònia Salou el padró municipal tenia registrats 203 treballadors que hi residien i 58 més en els masos disseminats de la zona.

Bibliografia

GURT I CASES, P. (1989): "La indústria tèxtil a Roda de Ter i les Masies de Roda (1950/65). La construcció del Pantà de Sau com a fet determinant". Inèdit. H. M. TALLER D'ARQUITECTURA I CONSTRUCCIÓ S. L (2008): "Catàleg de béns d'interès històric arquitectònic i paisatgístic". POUM de Les Masies de Roda de 30 de abril de 2008, Vic. ROVIRA I MONTELLS, J.M. (2003): La Colònia de Salou (1864-1963). Heretat Baurier. Edita l'Ajuntament de Roda de Ter, Roda de Ter. ROVIRA I MONTELLS, J. M. (2005): "Les Masies de Roda. Història del nostre poble". Edita l'Ajuntament de les

Masies de Roda, Les Masies de Roda.

